

Sygn. akt II CSK 389/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
Spółki komandytowej w K.

przeciwko P. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne i potrzeba rozstrzygnięcia:

- czy w sytuacji, kiedy przedwstępna umowa sprzedaży uzależnia zobowiązanie do zawarcia umowy sprzedaży od spełnienia się w określonej dacie warunków częściowo zależnych od stron, a dodatkowo zawiera zastrzeżenie zadatku, to w sytuacji, kiedy warunki w zastrzeżonej dacie nie zostaną spełnione, oznacza to bezskuteczność całej umowy przedwstępnej, czy też oznacza to tylko bezskuteczność zobowiązania do zawarcia umowy przyrzeczonej, a zadatek podlega regulacjom właściwym dla tej instytucji prawnej;

- czy w takiej sytuacji przyjmujący zadatek musi odstąpić od umowy przedwstępnej, żeby zachować zadatek, czy też przyjmujący zadatek nie musi składać oświadczenia o odstąpieniu od umowy przedwstępnej, żeby zachować zadatek;

- czy zastrzeżenie zadatku w umowie przedwstępnej uzależniającej zobowiązania do zawarcia umowy sprzedaży od spełnienia warunków częściowo zależnych od stron może odnosić się także do odpowiedzialności stron za spełnienie się takich warunków, czy też zadatek może zabezpieczać jedynie wykonanie umowy przedwstępnej rozumiane jako przystąpienie do podpisania umowy przyrzeczonej w sytuacji, kiedy warunki określone w umowie przedwstępnej się spełniają.

W przepisie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien nie tylko sformułować to zagadnienie, ale w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wyczerpującą argumentację prawną, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym. Przedstawione zagadnienie nie może być pozorne, czyli m.in. nie może stanowić próby obejścia dokonanych przez sądy ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Skarżący nie wykazał, by sformułowane zagadnienia czyniły zadość przytoczonym wymaganiom, przy czym przedstawiona w nich problematyka nie dostatecznego związku z przyjętą przez Sąd podstawą rozstrzygnięcia w postaci ma § 5 ust. 8 umowy pozwalającego zatrzymać pozwanemu zadatek w okolicznościach, które sąd uznał za istniejące. We wskazanej sytuacji zagadnienie sformułowane przez skarżącego nie mogło być uznane za istotne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98

w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. 2018 r., poz. 265)

jw